



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

Consid. VI. die Veneris. Depseratio propter Pœnarum extensionem,
intensionem, & earum comparationem cum Gloria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

Confideratio VI.

Pro die Veneris.

Desperatio.

Propter Extensionem pœnarum.

Considera, quòd etsi homo in hac vita ferre potest **I.**
 multa mala, non potest tamen simul ferre omnia;
 hîc enim malum unum medetur alteri, & nonnun-
 quam duo venena unum conflant alexipharmacum. At
 in Inferno alia evenient omnia; pœna ibi una manum al-
 teri porriget, & Damnati erunt tanquam totidem vasa ple-
 na usque ad summum irâ DEI. *Vasa ira. Rom. 9.* Sicut
 enim in Cælo res omnes ac singulæ erunt materia gaudij,
 sic in abyssu illa, omnia ac singula, teste S. Thoma *in 4.*
dist. 50. q. 2. art. 2. erunt materia tristitiæ; nec ibi quid-
 quam deerit, quod infelicissimam reddere possit animam,
 ad hoc ut miseria Reproborum ex omni parte completa sit;
 sicut in cælo omni ex parte perfecta erit Beatitudo Electro-
 rum. Hunc in finem colliget DEUS omnes pœnas ac sup-
 plicia in fascem unum, ut eum imponat in humeros illo-
 rum infelicitum perduellium, & fulmina omnia Arma-
 mentarij Justitiæ suæ vibrabit, ad eos percutiendos ex omni
 parte, & nihil in iis absque peculiari sua plaga relinquen-
 dum. *Congregabo super eos mala, & sagittas meas complebo*
in eis. Deut. 32. Sufficeret solus ignis ad eos infelicissimos
 constituendos; in eo enim Damnati habebunt plus sine
 comparatione doloris, quàm ex omnibus lanienis, quas
 unquam excogitare possent aut homines, aut Dæmones;
 cùm ille sit inventum DEI. *Præparata est enim Tophet, &*

F

Rege

Rege preparata, profunda, & dilatata; nutrimenta ejus ignis, & flatus Domini sicut torrens sulfuris succendens eam. *Iſa. 30. v. 33.* Nihilominus plus adhuc meretur eorum perversitas: & sicut membris omnibus, & omnibus facultatibus abusi sunt ad peccandum, ita in membris omnibus in omnibus facultatibus digni sunt puniri tot doloribus, ut Propheta eos existimaret innumerabiles: *Quis poterit prae timore iram tuam dinumerare? Psal. 99.* Idcirco praeter id, quod haecenus consideratum est circa sensus externos, facultates internae, ut perfectiores, ita & doloris multo magis capaces, magis etiam cruciabuntur. Facultas imaginatrix semper affligetur imaginibus terribilibus; & si quis atrabile, cui quis hac in vita obnoxius vivat, diu noctuque funesta sibi intus simulacra objicit, quid fiet malis omnibus conspirantibus; quando Damnatus videbit supra se caelum clausum, infra se ignem inextinguibilem, circa se Diabolos intolerandos, intra se poenas consolationem omnem respicientes? Appetitus sensus perpetuo velut fluxu & refluxu agitabitur, imò tanquam in continuo naufragio coediorum, agoniarum, tabiei, angustiarum, expositus ictibus omnibus Justitiae divinae, quin vel ab uno tueri se possit. O DEUS: si gutta una aquae assidue destillans in saxum durissimum, tamen illud excavat, quid efficiet in infelicibus animis diluvium aeternum malorum omnium, velut stipendio conductorum ad vindicandas injurias illatas Conditori? *Fluet super illos bellum suum. Job. 30.* Intellectus eorum plenus erit horribilibus tenebris internis, plus quam plenus sit tenebris externis eorum carcer, & omnium quae olim noverant, memores non erunt, nisi quantum servient ad eos amplius excruciantos. *Nec scientia*

erit apud inferos. *Eccl. 9.* Magni nominis Doctor Parisien-
 sis, cum Episcopo spectabilis appareret, fassus est, se in In-
 ferno jam aliud nescire, quam quod damnatus sit, & quod
 nunquam ullo bono sit fruiturus. Voluntas in sua mali-
 tia erit obstinata, sic ut per omnem deinceps, quanta quan-
 ta erit æternitatem, ne minimum quidem erga bonum ul-
 lum honestum affectum sit expertura; quin imò semper
 peccata peccatis accumulans, quanto magis est depressa à
 DEO, tanto magis se contra eum attollens odio ac super-
 bià, miseriam & calamitatem suam retinebit æternam.
*Quid tam pœnale, quàm semper velle, quod nunquam erit;
 & semper uolle, quod nunquam non erit?* Aiebat S. Bernar-
 dus *l. 5. de Consid. c. 12.* Desiderabit siquidem Anima sem-
 per aut oblectamenta, aut vindictam; & suo desiderio po-
 tiri nunquam poterit. Odio habebit semper Justitiam &
 supplicium; & nec hoc, nec illà carere unquam poterit.
*In æternum non obtinebit, quod vult; & quod non vult, in
 æternum nihilominus sustinebit. id. ib.* Si misella humilia-
 re se posset sub potenti manu DEI, & osculari illam dex-
 tram, quæ tam justè ipsam flagellat, mitigaret dolores
 suos; sicut illos mitigant Sanctæ illæ animæ purgantium
 ignium ergastulo clausæ: at proterva semper majoribus fu-
 riis agitur, & bufonis instar inter ictus cum veneno ra-
 biem geminat: redit identidem ad evertendum decretum
 divinum, & semper frustra conatur; cum vellet evitare
 pœnam absque eo quod abhorreat à culpa: & quia pertur-
 bationes omnes sine freno sunt, omnes se cum Anima
 conjungunt ad novum assultum, & omnes semper infinito
 cum dolore repelluntur. *Nunquam recto pravòque conve-
 nit. Bern. l. c.* Qualis proinde erit infelicitum illarum crea-
 turarum desperatio in æterna repulsa cujuslibet earum de-
 siderij,

siderij, quando videbunt, quòd omnibus seculis post tot pœnas ac supplicia DEUS ipsis ne guttulam quidem leniminis sit concessurus? En finem, ad quem perducit spes falsa peccantium, operandi semper malè, & habendi semper bene; perseverandi in peccatis usque ad mortem, & accipiendi pro mercede salutem; multiplicandi Servatori suo semper nova vulnera; & expectare semper tanquam ex arbore vulnerata balsamum benignitatis. *Fili non semina mala in sulcis justitiæ, & non metes eam in septuplum. Eccl. 7. v. 3.* Hoc est consilium, quod divina tibi misericordia suggerit. Non semina peccata, & non metes supplicia multiplicata. Cura igitur ut in rem tuam ista vertas: spes enim quæ multiplicat iniquitatem, desinit tandem in æternam desperationem,

Propter Intensionem earundem.

II **C**onsidera, jure ac merito Infernum ab infelici illo Divite appellatum esse, *locum tormentorum*: ipse enim centrum est malorum omnium. Quare sicut res, quæ in centro suo sunt, fortiores quàm ullo alio loco sunt, vimque agendi habent, quàm habere possunt maximam; sic mala, quæ in Inferno erunt, non erunt solùm numero innumerabilia, sed etiam supra omnem comparisonem intensa & pura. Ibi imprimis pœnæ nihil habebunt, quod cum ipsis pugnet, easque leniat, sed erunt meræ pœnæ sine mixtura ullius solatij, perinde ac in cælo gaudia, mera erunt gaudia sine mixtura ullius tristitiæ. Insuper ipsa ibi bona mutabuntur in mala. Societas, quæ alibi miserorum solatium est, ibi summæ erit molestiæ: lux quæ alibi tam pulchra est, ibi plus quàm ipsæ tenebræ odio habebitur:

tur: cognitio quæ alibi suâ scientiâ oblectat, ibi plus cruciabit quàm ipsa ignorantia; sic ut mors, quæ ceteroquin omnium terribilium terribilissimum est, in illa rerum omnium perturbatione omnium votorum summa futura sit. Hac in vita dolores aut non sunt longi, aut non sunt vehementes; natura enim aut illis assuefit, aut illos vincit, aut cadit sub onere & extinguitur. *Brevis morbus alterutrum facit, aut extinguetur, aut extinguet. Sen. Ep. 78.* At in Inferno leges cum his omnino pugnantibus sunt; cum ibi dolores uno eodémque semper in statu futuri sint, intolerandi intensione, interminabiles duratione; nec tempore lenius fiet pati, nec tempore confumentur patientes. *In Inferno nulla est redemptio.* Ibi sicut nihil est moderatum in lanienis, ita nihil est quietis in reis, qui semper eodem modo non tantùm vivi, sed vivaces conservantur, ut sentiant suam miseriam, nec vel momento temporis eam valeant declinare. *Ut urantur, & sentiant usque in sempiternum. Jud. 16. v. 21.* Sic exigit Majestas divina contempta à Peccatoribus; sic postulat Sanguis Christi JESU conculcatus; sic cælum spretum, & posthabitum stercore. Divina Justitia, quæ nutritrix est reparatrix & honoris divini, ulciscendas sibi sumit istas injurias, seque qualis est cognoscendam præbet: *Cognoscetur Dominus judicium faciens. Psal. 9.* Sic ut miseri illi, qui tam malè cognoverunt DEUM, & quem nunquam visuri sunt, cognituri illum sint ex gravitate ictuum, qui toto in eos pondere incumbent; & quasi sensibus eum percepturi in vulneribus, quæ in Animabus ipsorum quodammodo sculpsit. Interim persuadere tibi potes, Lector mi care, quòd si pœna ullius illorum miserorum divideretur inter omnes, qui in terris degunt, mortales, suffecturum esset id, quod cuique obveniret, ad mor-

tem illi majori cum cruciatu inferendam, quam ullus unquam reus exantlârit: & hinc argue, qualis futura sit desperatio, quam unica animarum damnatarum experietur; quæ suâ culpâ inveniet se vivam sepultam æternum in doloribus tam omnem mensuram excedentibus. Sicuti Nobili delicato in pœnam excessuum admissorû nascitur intra viscera lapillus, ferre non potest unam illarum punctio- num, fremit, in lecto se serpentis instar conglomerat, damnat fortem suam, & ipsa etiam lenimina fastidit. Et tamen lectus est plumeus, cubiculum tepidum; amici contolantur, Medici spe recreant, remediis sublevant, Uxor servit magno amore, domus tota diu noctuque occupata est in malo leniendo: & ille aliud non patitur, quam levem vellicati- onem in parte minimâ corporis, ceteroquin integri ac sani. Isto quid jam fiet quando damnatus sepelietur in aby- sso ignis, tenebrarum, fœtoris, percussus in omni parte cor- poris, & in tota sua anima omni genere malorum? *Omnis dolor irruet super eum. Job. 20. v. 22.* Et ibi inter execrati- onem sociorum tam exosorum, inter ictus & illusiones Dæmonum tam crudelium, inter clamores tam multorum puditorum sine solatio, sine spe, cogetur omni momento pati mille mortes. Istas veritates post tot argumenta, quæ nobis illas affirmant, non credere, extrema dementia est; ju- dicio tu, quæ dementia futura sit, illas credere, & tantum non semper vivere in peccato; hoc est, vivere tam procul ab illo barathro, quam procul est mortuus à tumulo: si- quidem non minus debetur Peccatori, sepeliri in illa aby- sso, quam debeat cadaveri, abjici in sepulchrum. Ma- gna res est, quòd nostra malitia adegerit DEUM tam bo- num ad fabricandum locum talium tantarumque pœna- rum, ut ipsi Peccatores obtemperarent, ipsum amarent. Sed
quanto

quanto est mirabilius, quod etiam postquam tot pœnarum locum est fabricatus, tamen ipsum Peccatores non ament, ipsi non obtemperant?

Propter comparationem cum Gloria.

Considera, ultimum complementum Desperationis Damnatorum formatum iri ex ipsa Gloria Electorum in cælo. *Elevans oculos suos, cum esset in tormentis, vidit Abraham à longè, & Lazarum in sinu ejus. Luc. 16. v. 23.* Hic aspectus crudeli antiperistasi exacerbabit tormenta illorum infelicitum, qui pari ferè odio ferentur in miseriam propriam, & summam felicitatem alienam. Nam etsi DEUM nunquam viderint, tamen pro majori suo tormento impressam habebunt animo cognitionem vivacissimam magni illius boni, quod in æterna ejus possessione consistit; & hæc ipsa cõgnitio clarior fiet ultimo Mundi die, quando intuebuntur gloriosam Christi JESU humanitatem, quæ ipsis erit terrori iniomparabili, simulque per ipsum tanquam opus DEI omnium maximum apprehendent insuper magnitudinem Majestatis divinæ, & quod consequens est, Beatitudinem Prædestinatorum, quâ hi æternum fruuntur. *S. Tho. quoll. 3. q. 7. n. 17.* Parte alterâ Invidia, sicut omnia alia vitia spiritualia, in Damnatis erit vehementissima, & hæc alterum quodammodo Infernum in his malè fortunatorum cordibus efficiet: *Dura sicut Infernus emulatio*; dum ipsis in tormentum vertet, quidquid boni possident Sancti, & faciet ut infinita rabie illos desiderent habere locos suorum tormentorum. Judæis ex eo solùm, quod se S. Stephano in inita disceptatione inferiores fuisse viderent, disrumpebatur cor & viscera, fremebant quo

bântque contra eum: *Dissecabantur cordibus, & stridebant dentibus in eum. Act. 7. 54.* Unde facile erit colligere, qualis futura sit rabies Reproborum, quando memoria occurret inexplicabilis triumphus Electorum. Enimvero si pœna hæc non esset futura acerbissima, Sacræ Litteræ non toties ejus, ad terrorem nobis incutiendum, meminissent. S. Joannes in Apocalypsi sua asserit, Reprobos torquendos diu noctûque in conspectu Angelorum Sanctorum, & Christi Judicis: *Cruciantur igne & sulfure in conspectu Angelorum Sanctorum, & ante conspectum Agni. Apoc. 14.* S. Paulus affirmat, eum qui non obedierit Evangelio, luiturum suam temeritatem supplicio æterno ante faciem Omnipotentis DEI. *Qui non obediunt Evangelio, pœnas dabunt in interitu æternas à facie Domini. 2. Thess. 1. 8.* Id quod duplici modo verum est, dum & Sancti pœnas Reproborum in Divinitate tanquam in speculo contemplabuntur; & Reprobi in sua calamitate agnoscent gloriam Sanctorum, sicut æger aliquis bonum sanitatis in propriis suis miseriis dignoscit. Sic & Isaias ostendit, unum ex acerbioribus tormentis, quæ scelerati in pœnam noxarum suarum passuri sunt, fore, emori fame, mœrore, afflictione sub illud ipsum tempus, quo boni satiabuntur æterna satietate oblationum, & exultabunt omni momento propter redundantem gaudiorum suorum multitudinem.

Faciebatis malum in oculis meis, & qua nolui elegistis, propterea ecce servi mei comedent, & vos esurietis: ecce servi mei letabuntur, & vos confundemini: ecce servi mei laudabunt præ exultatione cordis, & vos clamabitis præ dolore cordis, & præ contritione spiritûs ululabitis. c. 16. Maxime quia non tantum cognoscent, quod Sancti fruuntur infinitis deliciis, dum ipsi fremunt inter immensa tormenta; sed

cogno-

cognoscent insuper, quòd DEUS cum Beatis gaudeat & exultet de ipsis eorum pœnis, propter gloriam, quæ ex damnatione Peccatorum in divinam Justitiam redundat. Istud enimvero infelicibus illis dolebit intimè; debere ferre tot cruciatus in æternum, & debere eos ferre in conspectu Judicis sui, & æmulorum suorum, quos extremè oderunt; & debere eos pati cum tanto incremento felicitatis ipsorum, cum ipsi debeant esse quodammodo víctima Sacrificij perpetui, consumpta, quin tamen unquam consumatur, in honorem Altissimi. Et tamen ita res habet: Si ego miserrimus æternùm pereò; tu verò, mi Lector, salutem consequeris, tu semper de meis tormentis gaudebis, & ego semper torquebor de tuo gaudio; & vicissim si ego beatus evasero, & tu æternùm infelix, ego semper ridebo tuam calamitatem, non ut malum tuum, sed ut bonum DEI suas injurias vindicantis. *Letabitur justus cum viderit vindictam; manus suas lavabit in sanguine Peccatoris. Ps. 57.* Qualis autem obsecro erit ista desperatio, non solùm inter tot mala nihil recipere lenimenti, sed insuper hostium summè exosorum felicitatem suis malis augere? Impius Apostata Julianus manu non aspectabili vulneratus, sanguinem, quo manum impleverat, cælum versùs projecit cum blasphemo convicio: *Saturare Nazarene, vicisti.* Quales ergo erunt blasphemix, imprecationes, odium erga Deum, & quemlibet è Sanctis ejus, qui non tantùm vulnerat, sed lætatur, sed se, ut ita dicam, exornat intus sanguine illorum perduellium? Interim, si omni ex urbe unus solus, & singulis seculis deberet in illam abyssum abjici, & desperabundus fremere, quemlibet nostrùm par esset cohorrescere; tam horrendum malum est, æternùm damnari; & sci-

G

mus

mus tamen tam multos quotidie eò ruere præcipites, *Mul-
ti sunt, qui intrant per eam. Matth. 7.* Et pergimus tamen
securi vivere in peccato, hoc est, non formidamus ambu-
lare per viam, cujus terminus est illud irreparabile præci-
pitium! O te Parentem infelicem, qui genuisti unum eo-
rum monstrorum, quod æternùm peribit! O Matrem mi-
seram, quæ talem abortum lacte tuo nutristi! O Matrimo-
nium calamitosum, quo mediante lucem aspexit æternus
DEI inimicus! Sed multo miseriorem, multo infeliciorem
& calamitosiorem te, qui ante experiri vis cruciatus istos,
quàm credere! *Væ quibus prius experienda sunt ista, quàm
credenda! Euf. Emyss. hom. 1. ad Monach.*

Oratio.

*Ad Sanctos Patronos ut impetrent nobis gratiam Sa-
lutis consequenda.*

O Sancti mei Protectores, ex omni Cælitum numero
à me lecti, pro singulari fiducia, quam de vestro pa-
trocinio concepi, vos non habetis porro quod me-
tuatis, cum jam in portu stet vestra navis; tamen pro vestra
in me summa benignitate solliciti estis de me, quem vide-
tis adhuc jactari cum tanto periculo æternùm pereundi. Et
sanè est cur sitis solliciti, dum toties vobis inspectantibus
spontaneum naufragium passus sum, quoties peccavi. Et
ubi nunc ego essem, si benignissima Servatoris mei manus
me non sustentasset, ne mergerer, & nisi vos tam studiosi
salutis meæ non impetrassetis mihi spatium pœnitentiæ, &
tempus emendationis? horreo, dum cogito, & tamen tam
parum capio de meo discrimine: quid ergo dicetis vos, qui
cogni-

cognitione tam perfecta metimini fundum abyssi illius infernalis, quæ me erat absorptura? Tam multas igitur vobis gratias rependo, quàm multa sunt momenta illius vitæ, quæ vestris, precibus mihi concessa fuit, ut serio me pœniteret: rogoque vos præterea per illam ineffabilem Bonitatem DEI mei, qui ab æterno elegit vos amicos suos, & hæredes Regni sui cælestis, ne fatigemini iniquitatibus meis, sed vincatis duritiem meam efficaciam precum vestrarum, & obtineatis plenam præteritorum delictorum meorum veniam, cum abundantiam gratiam, moriendi potius, quàm ad vomitum peccati redeundi. Hac nixus spe ego vos hodie eligo testes illius pacis, quam cogito stabilire, & in æternum conservare cum DEO meo; protestando coram vobis, quòd abhorream extremè horribilem meam ingratiudinem, & diabolicam temeritatem, quâ illum tam graviter offendi, & profitendo palàm, quòd si iterum offendere eundem deberem, eligerem potius confestim in nihilum redigi, quàm tam immanem illi porro inferre injuriam. Interim vos, qui nunc testes estis mei decreti, facite vos Advocatos perpetuos, & obtinete mihi vires ad vincendos vestro exemplo hostes meos Mundum, Carnem, Dæmonem, ut vobiscum semper in cælo triumphem. Amen.

